

Ти си неначоплена пита.

Ти си светена вода на пита, теб та сѣкой не пипа.

Ти си сторѹ почет-ѣт, та умрѹ, а че не дирѹ.

Ти си самодивник (Лом).

Ти си станѣл с' гѣз-а си на горѣ.

Ти си са огалатил нѣщо.

Ти си чумав в' главата.

Ти си много галатна в' устата.

Ти скѣпо ще заплатиш за това.

Ти стой както трѣбва, че нека ти думат каквото не трѣбва.

Ти със Господа си приказвал.

Ти със свѣт-а ли си?

Ти със свѣс-а ли си?

Ти с' чужди зѣби хлѣб едеш.

Ти челяк станѹ, тѣпан-а е на таван-а (Тур.).

Ти челѣк нѣма да станеш, тѣрси си кѣсмет-я.

Ти ще свириш; който дал паритѣ засвирква.

Ти ще си биеш главата с' твойтѣ камъни.

Ти ще тѣрсиш пак кѣоравото шаранче.

Ти убав, я убав, довечера шо не ядем (Мак.).

Тивикеллии-тѣ на боклун-а мрѣт.

Тикай колата.

Тиква с' лой.—Тѣй отговарят на въпрос-ѣт кой? и значи ти.

Тиква с' лой, пълна с' гной.

Тикви — на кори, барбой — на глави (Сопот).

Тиква и тояга сѣ станѣли (Ах. Чел.).

Тиквата му е зелена (Щип).

Тиквена сладос'.

Тиквеник, — жена. — Тѣй отговорил в' просѣница нѣкой мѣж на жена си, като си дошѣл от Влашко, а прѣз нош'та го будяла да го пита, като знай Влашки какво шо каже: прѣскочещи, разпорещи и пак закрѣпещи.

Тича като бѣсен.

Тича като орел на мѣрша.

Тича като на прѣстрѣл.

Тича с' лопата на пожар' (Сливен).

Тичай момче със плоската; нар до колѣно.

Тих като куковица.